

ות פ"
דתרומות
יבמות לו.
נ"א
ע"א מדפ
בסנהדרין
ה"ה והא
קושטא פ"
יסודי התורה

תלוי בשיעור עבודה אחת מעמלם ע"ז זה תבוא לו הלה מותר לעשות
 כן : (ז) תנו לנו אחד ב' הי אלה בתוספתא¹ ומסיים בה אה"כ
 יהודה כשעב כן בכרי וירושלמי² פליגי בה ר"ל ורבי יוחנן ר"ל ס"ל
 והוא שחייב מיתה כשעב כן בכרי ור"ל ס"ל אע"פ שאין חייב מיתה
 והרמב"ם פרק ה' מהלכות יסודי

שם הרמב"ן והפוסקים הו"ל (י)
(יג) תנו לנו אחד מכם והרגנו
או ואמרנו תנו לנו פלוני (משנה פקדו
סודי) תורה וזו אומרים וזה אומר
(יד) תביע מיתה (טז) כדעו
(יז) וכן נשים שאמרו לכן עובדי
אומות (טז) יעמלו (יח) כולם ולא
הנוחר (יח) יימחו (יח) כל מקום שנאמר
(יט) ודוקא שלא יוכל לצרור אבל
א עיר צמוד ב"י בשם הרמב"ן

ג. דדעת ר"ת⁷ דאפילו אשת איש נמי
סקים: וזו. אלא אם כן הייב מיתה.
מורין להם כן לכתחלה וכו' ד"מ בשם
ל כל כדי דדדים קודם שימסרוהו ועיין
צ"ח סעיף ד' שכתב כמה חילוקי

דיינים צוה ויהי נראה לי שחן
דבריו מוכרחים ולפי שהרחיק עדות
וכ' שנתשובה צירר דבריו צראה
ברורה לא השגתי עליו : ב.זו. אפור
אדם לומר ב'ז' עמ"ס ה'צ"ח

כנסת הגדולה

(*) אסור לאדם לעבד עבד מוצנע כי שלא ידעוהו כי יצא גרמי
במדרס פרק קום ין ער
לנורבא מדרבנן לומר
מנרס אנא לא יסבנא ער

פ' פ' (ב) ט' (*) אסור לאדם לוטרי שהוא עובד כוכבים כדי שלא יתחננו 'אבל אם כדי

לו להגיש וללואות שלא לסמוך על המתינות שהיא מפורשת דאם כן במתקן; צירושם להיטו או כר"ל או כר' וימת אם דוקא חייב מיתה או הוכיחו אליהו וז"ל דההוא כמשמעותא לאו משנת חסידים אלא כנפשות ולא מסרינן נפש על פי זה חש לה הרמב"ם ופסק גם כן כר"ל אין מורין כן והיינו מכת ההיא דאליהו וז"ל דשם מ"י שההוא גברא קושיא שלי לדוכת' למה נענש ריב"ל ותו מה היה לו לעשות חסידות החטא היה במה שריב"ל עצמו הלך ומסרו והיה לו להניח הדבר ביד לומר כלום ועל זה אמר אליהו לאו משנת חסידים היא כלומר שלא ע ועל כן פסק הרמב"ם שאין מורין לו לכתחלה אלא ייחוד הדבר וממנו לו לפסוק כן כר"ל ולא ימסרוהו אלא"כ חייב מיתה כשבע בן בכי מיתה כשבע בן בכרי. נראה דהכי נקטיה כשבע בן בכרי דאע"פ מ"מ מוסרין אותו אם יתדוהו ומינה אף בזמנינו מי שפושע ומורד עוסק בזיוף' או שאר דברים שיש בהם סכנה פשיטא שמוסרין אותו לשאר ישראל ע"י מעשיהו הרעים כפשיטא בן נראה לי בזה ועוד לשאר יקורים או אפילו לממון דלענין יקורים פשיטא שהם גרועים ועושים הורס פלחו לנלמא וילף מזה דיקורים קשים ממיתה וילף ד להריגה אלא סתם כשבעיתא אפשר ליסורין לחוד (ויאין) [ויש] לנו להחמיר מכמה כיוון שגבל בידי עובדי כוכבים שוב אין מרחמין עליו כן נראה

לֵאמֹר יוֹם לֹא נָדַע עַל מָה לִסְמוּךְ וּנְרָאָה שְׁאֵלִיכּוּ הִיא מִגְלָה לוֹ כֹּאֵן שֶׁ
לֹאֹ וְהָיָה נִגְרָף לֹא הִיא חוּטֹם כִּשְׁעֵי בֵּן כְּבִי וְהִיא רִיב"ל פּוֹסֵק כְּרִי"
כֹּל חֲסִיד יִהְיֶה מוֹרֵף עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמָּא כְּרִ"ל דִּמְסַפִּיקָא אֲזִינֵן לִהְיֶה
אֲחֵלָּה דַּעֲדִיין קֶשֶׁה לָמָּה פִּסְק הֶרְמִצִּים אִפִּי אִם הוּא חֵיב מִיֵּתָה אִפִּי"
יֵה חֵיב מִיֵּתָה וְאִפִּי הוֹסִיכּוּ אֲלֵיהֶּ וּכ"פ בִּסְפָק מִשְׁנֵה וְאִם כֵּן הִדְרָה
יֵה יֵה לוֹ לֹא לִהְיֵה לְהִרְבּוֹ כֹּל יִשְׂרָאֵל ח"ו מִכָּה חֲסִידוֹת. וְנִרְאֶה לִי שְׁעִיקָר
מִן הָעַם שִׁיעֲשׂוּ מַה שִׁירְטוּ וּמִמִּילָא הִיוּ מוֹסְרִים אֹתוֹ וְהוּא לֹא הִיָּה לוֹ
הַחֲסִידִים נִשְׁנֶה כֵּן שֶׁהֵם בַּעֲזָתָם יַעֲשֶׂה אֲלֵּא יִיחַו הַדָּבָר כְּמוֹת שֶׁהוּא.
שִׁירְטוּ יַעֲשׂוּ זֶה ז"ל נִכּוֹן בִּפְיֵי הִירוֹשָׁלַיִם וּבִרְמִצִּים וְלַעֲנִין הַלְכָּה יֵשׁ
כְּדַעֲה הַשְּׁנִיָּה שֶׁהִצִּיא רִמ"א כֹּאֵן וְכֵן פִּסְק מו"ח ז"ל : (ה) חֵיב
צִדִּין תּוֹרָה לֹא הִיָּה חֵיב מִיֵּתָה אֲלֵּא מֵזֶד חוֹק הַמִּלְכוּת שֶׁמֶד צִדִּין
נִלְכּוֹת שֶׁלוֹ מוֹסְרִין אֹתוֹ וְהִ"ף בִּשְׁאֵר עֲצִירוֹת שֶׁאֵדָה מִשְׁחָז שֶׁמֶד בָּדוּד
וְכֵן הִרְאִי לְמִסְכֵּר אֹתוֹ אִפִּי אִם לֹא יִחַדְהוּ כִּיֹּן שֶׁהוּא כְּמוֹ רוֹדֵף
נִרְאֶה לִי דִבְמִקְוֹם שֶׁאֵין מוֹסְרִין אֹתוֹ אֵין חִילּוֹק בֵּין מִסְרִיה לְמִיֵּתָה אִו
מִיֵּתָה כְּדִאֲמִירָתָם בָּלֹו נַעֲרֹת (דף ל"ג) אֲלֵמָלָה נִגְדְּדוּהוּ לְחַנּוּטָא מִיֵּשְׁאֵל
יָקוֹב חֲמוּר מִמִּיֵּתָה וְרִאִיָּה דֵּהָא בִּירוּשָׁלַיִם לֹא קָאֲמַר תַּצְעִיתִיָּה מִלֵּכָא
מִפִּסְק אִפִּי לְמִמּוֹן מֵאִינוֹ צִפְרָק הַגּוֹל בְּתַרָּה⁵ דְּקִאֲמַר עַל זֶה קִרָּא כְּתוּב
ד' : (ב) וְכֵן נִשִּׁים ב' : ב"י בִּשְׁם הַר"ן⁶ כֵּתֵב דְּגַם בְּנָשִׁים אִם יִחַדְו

ביאור הגר"א

[illegible][illegible]

באר היטב

(ט) עריות. דוקא פניה אכל אשת איש גילו עריות ממנא הוא ופס' זיל דאסתר פניה היתה וגבי פניה אפילו היא עושה מעשה כגון שמצילה הערוב עליה אפ"ה אכל בכלל עריות אכל ושראף הנה על העובדת כוכבים בכלל ג"ע הוא דוקא דיהרר חלי יצור נדקאין פופעין זו וחסדיין אין מחייבין כריתות ואם הללנא נפשו חלי כשיצור עבירה אחרת מעמנו ומי צוול לו הללנא מותר לעשות כן והייתי דוקא כפרהקיא מותר בג"י כתב דאפי' בלגנא יהרג ואל יעבור ועי' בא"ע ס' ט"ו וט"ו אחריו ג"ע עיבל הש"ך ופ"י: (י) חייב. וכתב הרמב"ם ופ"מ אין מורין להם כן כסתחלה ופי' הט"ו אלא יצונו הדבר להמון עם וכמו שירלו יעשו ואפי' דעבד כן כביר אל היה חייב מיתה דין מורה אלא מצד חסד המלכות שמרד בדרו מ"ה מוסרין אותו אל אחריו וימנה אין פוסק בזוונתי מי שחוק ומורד במלכות שלו מוסרין אותו והיה בשאר עבירות כגון אם עוסק בזיופים או שאר דברים שיש בהם סכנה מוסרין אותו ומן הדין למקור אותו אפילו לא יחדורו כיון שהוא כס' פורע לשאר ישראל ע"ג מעשה הרשע עושה בפשיעה לכן כתב בית הלל כן ופ"י מי מל גרים שבו עליהם על מקומו מתור לומר להעבירי כוכבים על עובד המעשה שכל הגרים דאפי' ג' מלואו עביר אסור להכניס עמנו בס' ער"ן. ועוד ג"ל בדמקוס אפי' שראין למקור אותו אין חילוק בין שמסרין אותו למיתה או לא שראין יסורים או שראין למנוח לעולם אין מוסרין אותו (דמין) שכל ביד עובד כוכבים שוב אין מרחמין עליו) ועי' בפ"ל וכתב ד"ר לדרך כתבה לאור על כל דדי לדידין קודם שמוסרו: (יא) ב"ש"ם. דגם הר"ן כתב דגם בנשים אין יחדו אשה אחת מהם דימקרו

נשי דגנבי כו' ודאי שבקניהו כו'. הריב"ש (ע"כ) : ב [כ] אסור כו' אכל כו'. מב"ר
שאלום וירושלמי דפ"ב דאמרין שם יכולה לומר עוברת כוכבים כו' דחק שם ברא"ש אבל

פתחי תשובה

(יז) ב"ל ביקום שנאמר וידבר ב' עיני בני' משנת חכמים שם שנחשקם גם לעיני זה אף
 או לא (שנמ"ל ס"ק ב') עדיין יש להסתפק באלו ג' עבודות שיהיה ולא יעבור ואם עבר ו
 דא הוא דפורק, אבל אם האדם נהנה והוא מרצונו עשה גם כן מ' עבודות כבוד
 ועיקר העטור אם עבר מנאש' ילך לחזק בו אלא מירדושי ויהי עוין דואף בא' אחרונה כבוד

[illegible]

ההוקס לרואם והיוני במחנות כ"ד חבל באיסור לחיון מ"ג"י ומו ללעטין להניחו בנפשו בנפחא לן
היה"ח א"ס אהבה וכו' ע"כ"ל ואין כאן קושיא על הר"ן דגם דעת הר"ן כי ואלא אחרת אלא בלא
ומימות: וזה עתה שמיני למדוש הר"ן שדבריו שם מובחר על דף ע"ד דלון ע"ס ג"כ

הוא קרא לנערה אמרו פרק בן סורר ומורה דף ע"ג דדוקא חייבי כריתות ומיתות אבל חייבי
 חובל מיתה בעורה עומה והוא אבירה דע"ג וכן מוכח מדברי הרמב"ן נ"ס מורה האדם ושם
 יש דמילין ושם כתב בפשוטות דאלמנה לנ"ג יעבור ואל יהרג והם דברי הרב מהר"ם ו' חגיגה

הדף שדה בן סודר וז"ל תורינו הרב זצ"ל אברהם דב לוי ע"ד ואם השיג על הדפוס חות

היה זהו הדין והאמת

forbidden to donate a kidney-